

Medlem af Inatsisartut
Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit

Vedrørende § 37 spørgsmål på børn og unge området.

Kære medlem af Inatsisartut, Juliane Henningsen
Tak for dine spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. børn og unge, samt anbringelsesområdet.

Dato: 3. juni 2013
sagsnr.:2013-083963
Dok.nr. 1222105
Postboks 970
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 42 98
E-mail: ikinn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

Spørgsmål 1:

Agter Naalakkersuisut at udarbejde en børnerettighedsstrategi, der skal sikre at børnene kender deres rettigheder bedre?

Svar:

Naalakkersuisut har oprettet NAKUUSA såvel som MIO med henblik på at styrke indsatsen for at lære børn og unge om deres rettigheder. Tidligere MIPI har endvidere i samarbejde med ICC udarbejdet en undervisningsbog med tilhørende lærervejledning om børns rettigheder, som er udleveret gratis til samtlige skoler i Grønland.

Spørgsmål 2:

Hvorledes vil Naalakkersuisut sikre, at der i større grad end hidtil afvikles en samtale med et anbringelsestruet barn?

Svar:

Det står i gældende lovgivning, Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge § 8, at børn og unge skal høres ud fra alder og modenhed, de skal inddrages og tillægges passende vægt i forhold til alder og modenhed. Dette emne tages op under tilsyn med kommunerne.

Naalakkersuisut ønsker, at styrke barnets rettigheder og at barnet høres.

Naalakkersuisut forventer at stille forslag om ny inatsisartutlovforslag om hjælp til børn og unge på FM 2014, og forslaget indeholder derfor regler om, at kommunalbestyrelsen skal afholde en samtale med børn, hvor barnet har mulighed for at fremkomme med egne synspunkter og holdninger. Dette skal ske i langt flere situationer end i dag. Barnets synspunkter skal under hele sagen inddrages med passende vægt i overensstemmelse med barnets alder og modenhed.

Bestemmelsen fastsætter en af Børnekonventionens hovedpunkter; princippet om respekt for barnets synspunkter. Princippet i Børnekonventionen omfatter først og fremmest, at staten skal sikre barnet retten til frit at udtrykke sine synspunk-

ter, såfremt det er i stand til at udforme dem. Barnet har efter bestemmelsens indhold ret til at udtale sig i alle sager og på ethvert tidspunkt under sagens behandling

Spørgsmål 3:

Vil Naalakkersuisut arbejde for at børn og unge, som kommer i en anbringelsessituation, sikres en bisidder?

Svar:

Ifølge Landstingsforordning nr. 1 af 15. april 2003 om hjælp til børn og unge, § 11, kan kommunalbestyrelsen ikke træffe beslutning om anbringelse uden samtykke, medmindre barnet og indehaveren af forældremyndigheden med passende varsel er gjort bekendt med retten til bistand fra en bisidder og retten til at udtale sig om den påtænkte anbringelse.

Som noget nyt stilles der i inatsisartutlovsforslag om hjælp til børn og unge forslag om en børnebisidder, som er en person med en faglig viden, som kan støtte barnet. Kommunalbestyrelsen kan tilbyde en børnebisidder, når den vurderer det gavnligt. Det vil være et krav, at alle børn og unge med ophold på en sikret afdeling tildeles en børnebisidder.

Der har været et ønske om, at skabe trygge rammer omkring parterne under sagens behandling. Endvidere har der været et ønske om, at skabe en repræsentant i sagens behandling, som kan skabe en faglighed omkring barnet og sikre deres interesser. Der ønskes endvidere fokus på at styrke rettighederne for børn, som er anbragt på en sikret afdeling.

Der stilles endvidere forslag om en tryghedsperson, som kan medtages i alle dele af sagens behandling.

Spørgsmål 4:

I hvilket omfang kan Naalakkersuisut i øvrigt ikke tilslutte sig holdningerne fra Børnetalsmanden i undersøgelse fra marts 2013 ”Et menneske er et menneske lige meget hvor lille det er (Inuk inuuvoq qanorluunniit mikitigigaluaruni), og hvornår og hvorledes vil Naalakkersuisut imødekomme udtalelserne fra Børnetalsmanden?

Svar:

Naalakkersuisut er enige i, at børn og unge skal sikres de bedst mulige forhold under deres anbringelse. Derfor kan Naalakkersuisut tilslutte sig MIO's børnesyn, der kommer til udtryk i rapporten.

Det er meget glædeligt, at de børn der har deltaget i undersøgelsen, (undersøgelsen dækker over 3 % af de anbragte børn i Grønland) giver udtryk for at de har det bedre nu, end de havde før anbringelsen.

Processen før og under og til dels efter, anbringelsen bør effektiviseres til fordel for barnet, og det er der et løbende samarbejde med kommunerne om.

Spørgsmål 5:

Hvilke grundlæggende forudsætninger skal være til stede, førend Naalakkersuisut kan tillade etablering af private døgninstitutioner for børn og unge, og hvilke krav skal stilles, for at sådanne private døgninstitutioner kan etableres?

Svar:

Før der indgås aftale med kommende private døgninstitutioner, skal følgende være beskrevet og fastlagt: Navn, juridisk konstruktion og vedtægter. Beskrivelse af socialt formål, målgruppe og pædagogisk metode. Samt personaleforhold og fysiske rammer for tilbuddet.

I øvrigt vurderes det om disse lever op til gældende lovgivning før der indgås aftale.

Spørgsmål 6:

Agter Naalakkersuisut at fastholde en aftale som grundlag for etablering af private døgninstitutioner, eller agter Naalakkersuisut overfor Inatsisartut at fremlægge lovforslag om etablering og drift af private døgninstitutioner, og skal der på området gælde samme krav som for offentlige døgninstitutioner, herunder tilsyn, offentlighedslov, sagsbehandlingslov og klage?

Svar:

Der stilles i inatsisartutlovforslag om hjælp til børn og unge forslag om, at døgninstitutioner godkendes. Reglerne om døgninstitutioner er endvidere uddybet og opdateret.

Naalakkersuisut ønsker, at styrke døgninstitutionssområdet, samt at have bedre kontrol og indsigt med de kommunale og selvejende døgninstitutioner, således at kvaliteten i døgninstitutionerne sikres.

Det er endvidere et ønske, at samarbejdet mellem kommunalbestyrelsen og døgninstitutionerne styrkes, således at indsatsen omkring et barn kvalificeres og målrettes.

Spørgsmål 7:

Ifølge gældende regler om hjælp til børn og unge er det et krav, at der skal udarbejdes en handleplan for alle anbragte børn og unge. Kan Naalakkersuisut oplyse, hvor mange af de anbragte børn, der ikke har en handleplan? Hvornår og hvorledes vil Naalakkersuisut sikre, at kommunerne ikke forsæt begår lovbrud ved ikke at udarbejde nævnte handleplaner for alle anbragte børn og unge?

Svar:

En rundspørge på de selvstyrejede institutioner viser, at i dag mangler 58 ud af 146 børn og unge en gyldig handleplan.

Der har længe været fokus på de manglende handleplaner, og hvordan vi kan hjælpe kommunerne med at overholde loven. Et af de konkrete tiltag der er sat i værk for at hjælpe kommunerne med at huske at udarbejde gyldige handleplaner, er at der i det nye DCV system er oprettet funktioner der understøtter udarbejdelsen af handleplaner.

Fx kan en borger nu ikke indskrives på DCV, uden der vedhæftes en handleplan.

Samtidig sender systemet automatisk en påmindelse til kommunen efter et halvt år, om der er behov for en opdatering i forhold til borgeren.

Institutionerne udarbejder selv behandlingsplaner, som supplement til kommunernes handlingsplan.

Spørgsmål 8:

Ser Naalakkersuisut perspektiver i at gennemføre en regulering omkring indholdet i en tidlig indsats i relation til sårbare og svage børnefamilier og vordende forældre, herunder en tydeliggørelse af pligter og ansvar?

Svar:

Der er i inatsisartutlovsforslag om hjælp til børn og unge, fokus på tidlig indsats og en præcisering af ansvar, herunder en tydeliggørelse af forældrenes ansvar.

Spørgsmål 9:

Hvilken strategi følger Naalakkersuisut for at sikre, at der på døgninstitutionerne for børn og unge er pædagogisk uddannet personale svarende til behovet? Herunder ønskes afklaret, hvorvidt Naalakkersuisut, såfremt en sådan mod forventning ikke findes, agter at udarbejde en strategi- og handlingsplan, der skal sikre medarbejderne på landets døgninstitutioner for børn og unge et kompetenceløft, således at de fagligt og fremadrettet kan honorere opgaverne, foruden at der fremadrettet skal sikres de påkrævede pædagogiske kompetencer indenfor området?

Svar:

Der er løbende fokus på uddannelse og kompetenceløft for personalet på døgninstitutionerne.

Der har på landsplan været mange forskellige opkvalificerings tiltag, kurser og efteruddannelse.

Senest har der været en branding kampagne, med tv spots i KNR, der blandt andet opfordrer til at søge ind på SPS. SPS har i den forbindelse oplyst at de har modtaget flere henvendelser, efter kampagnen.

Naalakkersuisut arbejder derudover pt. på at indgå aftale med SPS, omkring et kursusforløb særligt målrettet personale på døgninstitutioner.

Spørgsmål 10:

I hvilket omfang agter Naalakkersuisut at fremme, at en anbringelse udenfor hjemmet skal ledsages af en såkaldt børnesagkyndig undersøgelse eller børnesagkyndig udtalelse?

Svar:

Der skal også i dag foretages en socialfaglig undersøgelse, førend der kan ske anbringelse uden for hjemmet. I inatsisartutlovsforslag om hjælp til børn og unge er reglerne om den socialfaglige undersøgelse, og om handleplaner uddybet og præciseret. Der stilles ikke krav om en decideret børnesagkyndig udtalelse, ud fra den betragtning at der allerede i handleplanen vil være en faglig vurdering af barnets og familiens behov, ressourcer og løsningsmuligheder.

Den socialfaglige undersøgelse og handleplanen er et vigtige redskaber i sagsbehandlingen, og er afgørende for hvilke hjælpeforanstaltninger, der tilbydes. Den socialfaglige undersøgelse er grundlaget for hele sagsbehandlingen. Handleplanen er der, hvor barnets problemer, ressourcer og familiemæssige forhold beskrives, herunder fastlægges målet for indsatsen. Ved yderligere at regulere handleplaner sættes der fokus på at handleplanerne er et vigtigt sagsbehandlingsredskab. Udarbejdelsen af handleplaner er endvidere væsentlige for at give forældremyndighedsindehaveren og andre mulighed for at deltage i løsningen af familiens problemer. Det er i den forbindelse vigtigt fortsat at have fokus på det socialfaglige arbejde i kommunerne, herunder om det er tilstrækkelige ressourcer afsat til området.

Spørgsmål 11:

Agter Naalakkersuisut at iværksætte en opfølgende uvildig undersøgelse som opfølgning af den analyse og evaluering af døgninstitutionsområdet, som blev fremlagt af Deloitte den 10. februar 2010?

Svar:

Der er udarbejdet en status over igangsatte tiltag, baseret på Deloitte's anbefalinger for Døgninstitutionsområdet, i oktober 2012.

Der er yderligere planlagt en opfølgning hen over sommeren, hvor der skal tages stilling til hvorvidt der skal laves en intern eller en ekstern opfølgning.

Med venlig hilsen

Martha Lund Olsen